

21-09-2021

Ἄπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ πυρίου Σταυροῦ.
Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130).
Ιωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Ἅγιος Ιωάννης Πατέρας

πρὸς Θεόν οὐκ εἶπεν Κύριος καὶ εἰπεῖ φανεν η μιν διά
 ευλόγη με νος ο ερχομενος εν ο νο μα
 τικύρι ου πρὸς

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τό ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

πρὸς Θεόν οὐκ εἶπεν Κύριος καὶ εἰπεῖ φανεν η μιν διά
 ευλόγη με νος ο ερχομενος εν ο νο μα
 τικύρι ου πρὸς

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τό ως ἄνω.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἅγιος Ἡχος Πά

Ἐχει πωσον Κυρι ε τον λαον σου Δ
 και ευλογησον Διτην κληρονο μι ανσου
 νι κας τοις βασι λε ευσι Δικα τα βαρ
 βασιρων δωρου μενος πι και τοσον φυ
 λα αττων Διδι α του Σταυρου σου πολι
 τε ευ μα πι (γ') Καταληξις: * πι μα α α α πι

Сῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν χληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Κάθισμα Ἡχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

^π Του Σταυρου σου το ξυλον προ σκυ νου
μεν φιλαν θρω πε ^Δ ο τι εν αυ τω προ ση
λω ω θης η ζω η η των α παν των ^π Πα
ραδεισον η νε ω ζας Σω τηρ ^Δ τω πιστει προ
σελ θιον τι σοι Λη στη ^π και τρυφης κα τη ξι
ω ω θη ^Δ ο μο λο γων σοι μνη σθη τι
μου Κυ ρι ε ^π δε ξαι ωσπερ ε κει νον και η μας
^Δ κραυ γαζον τας η μαρ τομεν ^π πα αν τες τη
ευσπλαχνι ασουμη υ πε ρι ιδης η μας ^π

Δόξα... Καὶ νῦν... Τό αὐτὸ.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· Παράδεισον ἡνέῳξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, δύμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἔκεινον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν. Ἡχος πτ. Δι.

Ἄλλον ε πα α γη το ξυλον Χριστε
 του ου Σταυρου σου τα θε με λι α ε σα
 λευθη του θα να του Κυρι ε ον γαρ κα τε
 πι ε ποθωω ο Αδης α πη με ε σε τρομω
 ε δειξας η μιν το σω τη ρι ον σου
 Αγι ε και δο ξο λο γου μεν σε Γι ε Θε
 ου ε λε η σονη μας

Δόξα... Και νῦν... Τό αὐτὸν.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ
 Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ
 θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ Ἄδης,
 ἀπήμεσε τρόμῳ· ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν
 σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Γιὲ Θεοῦ,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον,
καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

· Ο Κανών

· Ωδὴ α'.

· Ο Είρμος.

Ὕχος πᾶν — Γα.

Γ ^M ^Γ Λ Σταυρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει
 ας ραβδω ^χτην Ε ρυ θρανδι ε τε με ^N_ρτην τω Ισ
 ρα ηλ πεζευ σαν τι ^γτην δε ε πιστρε πτι
 κως Φα ρα ω τοις αρ μασι κρο τη σας η νω σεν
 δεπ ευ ρους δι α γραψας ^Γτο α ητ τη τον
 ο πλον ^χδι ο Χριστω α σωμεν ^Γτω Θε
 ω η μων ο τιδε δο ζα σται ^Γτην

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν Ἱερῶν μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἥγειρε, τὸ

κράτος διολέσας, Ἄμαλὴκ τοῦ πανώλους·
διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Γέτου πον πα λαι Μω σης του α χραν
του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των 1
ε ρων με σου με νος Δε σταυρω δε σχη μα τι
σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε
Δι το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα
νω ω λους δι ο Χριστω α σω μεν Δι τω Θε
ω η μων ο τιδε δο ζα σται Δι

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Ἄνεθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
φθιροποιοῦ λυτήριον, καὶ ιοβόλου
δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν
πρὸς γῆν συρόμενον, ὅφιν προσέδησεν,

ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα·
διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Γὰρ οὐαὶ ζα πατρικαὶ γίω καὶ Αγίω ω
Πνευματιδί

Γὰρ οὐαὶ θητεῖς κείμενοι σης επιστηλησ
ακούσθιορο ποιοι οὐ λυτηροι ον και ιο
βολου δηγματος δικαιοι ζυλωτυπωσταυ
ρου τον προς γην συρο μενον ο φιν προσε δη
σεν διεγκαρσιαν τωωθριαμβευσας
τοπηη μαδιο Χριστωασωμεν διτω
Θεωη μων ο τιδε δοξασται δι

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ὕπεδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὑσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, ἔχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ· καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θείᾳ· διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Γραῦτα
 Δικαιοῦντας
 των αἰώνων Αμην

Δικαιοῦτας
 Δικαιοῦτας
 το τροπαιον τω ευ σε βει ας κρατορι και βα
 σι λει θε ο φρονι δι εχ θρων εν ω δυ σμε
 νων κα τε βλη θη φρυ αγμα α πατη α νε

τραπηδε^γ και πι στις ε φη πλωθη η γης τοις
περα σι θει ει α δι ο Χριστω α σωμεν^δ
τω Θε ω η μων ο τιδε δο ξασται^γ

·Ωμή γ' Ὁ Ειρμὸς

Γ ^M
 Δ Ραβδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ται Δ τω βλα στω γαρ προ
 κρι ι ι νει τον ι ε ρε α Δ τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξην θη η σε Δ ξυ υ λον Σταυ ρου Δ εις
 κρατος και στερε ε ω ω μα Δ
 Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆῶ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
 Ως ἐπαφῆκε ὥσπιζομένη ὕδωρ
 ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῶ, καὶ
 σκληροκαρδίω, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
 Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἦς ὁ Σταυρός, τὸ
 κράτος καὶ στερέωμα.

Δ Ως ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ

δωρ α κρο το ο μος α πει θουν τι λα ω και
 σκλη ρο καρ δι ω **Δ** της θε ο κλη του ε
 δη λου Εκ κλη σι ας το μυστη ρι ον **Δ** ης
 ο Σταυρος το κρατος και στερε ε ω ω μα **Δ**

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμην.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
 ὅδωρ σὺν αἷματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
 διαθήκην, καὶ ὁπτικὸν ἀμαρτίας· τῶν
 πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
 Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Δ **Κ**αὶ νυ σν καὶ α ει ει καὶ εις τους αι
 ω νας των αι ω νων Α μην **Δ**

Δ **Π**λευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης

υ — — — — —
υδωρσυν αι μαα τι ^Δ ε ξε βλη θη εγ και νι
ζον δι α θη κην ^ν Δ και ρυ πτι κον α μαρ
τι ας των πιστων γαρ Σταυρο ος καυ χη η μα
Δ και Βα σι λε ων κρα τος και στε ρε ω μα α α
α ^ν Δ

Κάθισμα ῥΗχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθὲν

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον
ἐγύμνωσεν, οὕπερ τῇ γεύσει, ὁ ἔχθρὸς
εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος
ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες
ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δ Ἐν πα ρα δει ει ει σω με το πριν ξυ

λον ε γυ μνω ω σεν **λ** ου περ τη γε ε ευ σει
ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν **λ**

του Σταυρου δε το ξυ λον της ζω ης το εν δυ

μα **λ** αν θρω ω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε
πι της γης **λ** και κο ο ο σμος ο λος ε πλη

η σῇηπασης χα ρας Δ̄ ον ο ρωω ων τε ες
 υψουμενον Δ̄ Θε ω εν πι ι στειλα οι
 ησυμ φω νως α να κραξω μεν Δ̄ πλη ρης δο
 οξης οι οι κο ος σου Δ̄

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, οὕπερ τῇ γεύσει, ὁ ἔχθρὸς
 εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
 ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
 φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος
 ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες
 ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
 ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δ̄ Εν πα ρα δει ει ει σω με το πριν ξυ
 λον ε γυ μνωω σεν Δ̄ ου περ τη γε ε ευ σει

ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν ⁶
 του Σταυρου δε το ξυ λον της ζω ης το εν δυ
 μα ^γ αν θρω ω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε
 πι της γης ^Δ και κο ο ο σμος ο λος ε πλη
 η σθη πα σης χα ρας ^Δ ον ο ρω ω ων τε ες
 υψου με νον ^γ Θε ω εν πι ι στει λα οι
 συ μ φω νως α να κρα ξω ω μεν ^Δ πλη ρης δο
 οξης ο οι κος σου ου ου ου ου ου ου ^γ

Κοντάκιον
Αὐτόμελον Ἡχος δ'

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

‘Ο Οἶκος

‘Ο μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ δήματα τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἔξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τὶ τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐνῷ παθών, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γάρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Σ υ ν α ξ ἀ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.

Στίχοι

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,

Τὸν Κοδρᾶτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.

Εἰκάδι δὲ πρώτη Κοδρᾶτος στέφος εὔρατο ἀθλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Στίχοι

Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,

Νῦν δὲ πρόσωπον, Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχοι

Ἀφεὶς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,

Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εύρισκει τόπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου.

Στίχοι

Εὐσέβιον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,

Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα καὶ Χριστοῦ φίλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εὐσεβίου, Νεστάβου, καὶ Ζήνωνος.

Στίχοι

Εύσεβιος, Νέσταβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων,
Δι' εὐσεβῆ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἅγιων Πατέρων
ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπων Κύπρου Μελετίου καὶ
Ισακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μάρτυρος Πρίσκου.

Στίχοι

Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ,
Ἐμπρησμὸν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἅγιων σ'
Μαρτύρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στίχοι

Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν,
Ἐξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΓΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἄχος πᾶς ἡ ζήλη α' τὸν τίμιον σταύρον
δεῖται ρον χαραζας Μωσῆς
σης λέπει ευθείας ας ραβδωτην Ερυθραν διετεμεδίτω Ισραηλ πεζευσαντιδίτην δε
ε πιστρεπτικως φαραω τοις αρμασι
κροτησας η νωσενδί επευρους δια γραψας δί^{τη}
το αητητον ο πλον διο Χριστω
ασωμενδίτω Θεωνη μων ο τιδε δοξα
σταιδί

Ἄριγγος εις την πόνδιτου μυστηρίου ου
παραλαμβάνεται την βλασφημίαν προ

κρι ὶ ὶ νει τον ὶ ε ρε α **Δ** τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξηνθη σε **Δ** ξυ υλον Σταυρου **η** **Xορός**
A' εις κρατος καιστερε ε ω ω μα **Δ**
 Ωδή Δ **Ω** θει σα κη κο α Κυ ρι ε **Δ** της οι κο
 νο μι ὶ ας σου το μυστη ρι ον **χ** κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου **ϙ** και ε δο ζα σα
 σου την θε ο τη τα **Δ**
 Ωδή ε' **Ω** τρι σμα κα ρι ὶ στον ξυ υ υλον **Δ**
 εν ω ε **ϙ** τα α θη Χρι στος **Δ** ο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος **Δ** δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

α πα τη σας Δι τω εν σοι δε λε α σθεις Δι
 Θε ω τω προσπα γε εν τισαρκι Δι τω πα
 βε χο ον τι Δι την ει ρη νην ταις ψυχαιαις η
 μων Δι

Ωδή στ' Δι Νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λα μας I ω νας Δι σταυ ρο ει δως δι εκ
 πε τα σας Δι το σω τη ρι ον πα θος προ δι
 ε τυ υ που σα φως Δι ο ο θεν τρι η μερος
 εκ δυς Δι την υ περ κο σμιον A να στα α
 σιν υ πε ζω γρα φη η σε Δι του σαρ κι
 προ σπαγεν τος Χρι στου ου του Θε ου Δι και

τρι η με ρω ε γε ερ σει Δ^Δ τον κο οσμον φω
 τι ι σα αν τος Δ^Δ
 ΩΔ^Δ ζ' χ^γ Δ^Δ εκ νο ον προ στα γμα ο^ο τυ ραν
 νου δυσ σε βους ο^ο λα ους ε κλο νη σε Δ^λ πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους Δ^Δ ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τωω
 σε Δ^Δ θυ μος θη ρι ω δης ουου πυρ βρο μι
 ον Δ^Δ αλλ αν τη χου ντι δρο σο βολω πνευ μα
 α τι Δ^Δ πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον Δ^Δ ο υ
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει Δ^Δ

Ὡρὴ η' ριθμός
 Δικαιούσης της Αγίας Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ
 σκυνουσού μετανοήσεως
 Δικαιούσης της Αγίας Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ
 αδός ι σα ριθμοί δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θεονδι ε μνει ει τε διτονσυγ κα τα βαντα
 Λο ο γον λ και το πυρ εις δροσον με τα α
 ποι η σαν τα δι και υ περ υ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον δι πνευ μα πα
 να γι ον δι εις τους αι ω ωναα α ας δι

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν
 ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν.

Ωδὴ Θ'. Κανών Α'. Ἡχος πᾶς Νη.

Ἄ Μυ στι κος ει Θεο το ο ο κε πα ρα

δεισος **Ἄ** α γε ωρ γη τως βλαστη σασα Χρι

στον **Ἄ** υφ ου το του Σταυ ρου ζω η φο ο

ρον εν γη **Ἄ** πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον **Ἄ**

δι ου νυν υ ψου με ε νου **Ἄ** προ σκυ νου

ουν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν **Ἄ**

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα,
ἀγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, Ὅφ' οὖ περ
ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν
ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν
αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἄ γαλ λε σθω τα δρυ μου ου ου ξυ λα
συμ παν τα **Ἄ** α γι α σθει σης της φυ σε ως

αυ των Δι υφ ου περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ
 θη Χριστου Δι τα νυ θε εν τος εν ξυ λω
 Δι ου νυν υ ψου με ενου Δι προσκυ νου
 ου μεν αυ τον και με γα λυ νο ο μεν Δι

Ιερὸν ἡγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς
 κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ὦ
 ἀμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ
 κέρατα πάντα, δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
 προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Δι ε ρον η γερθη κε ε ε ρας θε
 ο φροσι Δι της κε φα λης των α παν των ο
 Σταυρος Δι εν ω α μαρ τω λων νο ου με ε νων
 Δι συν θλων ται τα κε ε ρα τα παν τα Δι δι

ου νυν υ ψου με ε νου ^Δ**Δ** προσκυνου ου μεν

αυτον και με γα λυ νο ο μεν ^γ**Δ** Είρμος ἄλλος.

«**Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἄγνης Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν».

^γ**Δ** **Ο** δι α βρωσε ω ως του ξυ υ υλου ^γ**Δ**

τω γε νει προσγε νο ο ο με νος θανατος

^γ**Δ** δι α Σταυρου κα τη ηρ γη ται ση με

ρον της γαρ προ μη το ρος η παγ γε νης κα

τα ρα δι i α λε λυ ται ^γ**Δ** τω βλαστω της

Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι

δυ να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
ου σιν **Δ**

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας
ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως
ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ,
πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ
Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δ **Μ**η την πι κρι αν τη ην του ξυ υ υλου **Δ**
ε α σας α ναι ρε ε ε σι μον Κυ ρι ε **Δ**
δι α Σταυρου τε λει ει ως ε ξη λει ψας
Δ ο θεν και ξυ λον ε λυ σε πο τε πι κρι
αν υ δα των Μερ ρας **Δ** προ τυ πουν του
Σταυρου ου την ε νερ γει αν ην πα σαι αι

Δυ να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
ου σιν **Δ**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῖῳ καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι.

Ἄδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ
τοῦ προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ
ἀνύψωσας σήμερον· ώς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν
ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη,
παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς
τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῖῳ ω **Δ**

καὶ α γε ω Πνευματι**Δ**

Δόξα δι α λειπτως **β**α απτομε ε ενους
Δ τω λο φωτου προ πα α α το ρος **Κ**υ ρι ε
Δ δι α Σταυρου α νυ υ ψω σας ση με

ρον ως γαρ τη πλα νη α γανα κρα τως η
 φυ σις προ κα τη νεχθη **Δ** παγ κλη ρως η
 μας πα α λιν α νωρθωσε το φως το του
 Σταυρουσου ον οι πι στοιοιμε γα λυ νο ο μεν
Και νυν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμην.

”Ινα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἥγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ωνωναμην**Δ**

Δ { να τον τυ πον υ υ πο δει ει ει ξης**Δ**

τω κο σμωπροσκυνου ου ου με νον Κυρι ε **Δ**
 τον του Σταυρου εν πα α σιν ως εν δοξον
 εν ου ρα νω ε μορφωσας φω τι α πλε
 τω ηγ λα ι σμενον**Δ** Βα σι λει πα νο
 πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι
 Δυ να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
 ου σιν**Δ** Οι Ειρμοι.
χ
Δ

Θ' Ωδὴ Καταβασιῶν.

Μυστικὸς εῖ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, Ὅφ' οὗ
 τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ,
 πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
 Ὅφουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
 μεγαλύνομεν.

ρ **Μ**υ στι κος ει Θεο το ο ο κε πα ρα
 δεισος **Δ** α γε ωρ γη τως βλαστη σα σα Χρι
 στον **Δ** υφ ου το του Σταυρου ζω η φο ο
 ρον εν γη **Δ** πε φυ του ουρ γη ται δεν δρον **Δ**
 δι ου νυν υ ψου με ε νου **Δ** προ σκυ νου
 ουν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν **Δ**

Ἐπέρα Καταβασία.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἄγνης Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἄδι α βρωσε ω ως του ξυ υ υ λου Δι
τω γε νει προσ γε νο ο ο με νος θα να τος
Δι α Σταυ ρου κα τη ηρ γη ται ση με
ρον της γαρ προ μη το ρος η παγ γε νης κα
τα ρα δι ι α λε λυ ται Δι τω βλα στω της
Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι
δυ να α μεις των ου ρα νω ων με γα
λυ υ νου ου σι ι ι ιν Δι

Ἐξαποστειλάριον

Ἅγιος β'

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἅγιος Δι

Ἄ

Σταυρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι

κου με ε νης Σταυρος η ω ραι ο της

της Ε εκκλησι ι ας Σταυρος Βα σι λε

ων το κρα ται αι ω μα Σταυρος Πι στω ων το

στη η ριγ μα Σταυρος Αγ γε λω ων η

δο ο ο ξα Σταυρος και των δαι αι μο νω ων το

τρα αυ μα α Δις

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σταυροῦ.
Ὕχος β'. Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·
Σταυρός, ἡ ώραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ
στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐπερον, ὁ λέγεται ἀπαξ.
Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος
ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ
Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας,
τὸν κόσμον ὅλον εἴλκυσας, πρὸς σήν Χριστὲ
ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ πεποιθότας, ὁ β'
χορός θείας ἀξίωσον δόξης.

Ἐταυρὸς υψοῦται σημερον
καὶ κόσμος α αγια α λιται 6 ο γαρ
Πατρὶ συνεδρεε ε ε ευων και Πνευμα
τι τωω αγιι εν του τω χειρας

απλω ὡ σας ^Δ τον κοσμον ο ολον ει
 ει λκυ σας ⁶ προς σην Χρι ι στε ε ε πι ι γνω
 σιν ^Δ τους ουν εις σε πε ε ποι θο ο τας ^Δ
 θει ας α ξι ω ωσον δο ο ξη ης ⁶

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ὕχος πᾶς Νη

Ἡ πασαπνο η αι νε ε σα α τω τον Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ον δι αι νει ει τε τον
 Κυ ρι ον δι εκ τω ω ω ω ων ου ρα νων δι
 αι αι νει ει ει τε ααυτον εν τοιοιοις υ ψι
 στοις δι σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
 ω δι
 δι αι νει ει ει τε αυ τον λι πα α α αντες
 οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του δι αι
 νει ει ει ει ει τε αυ τον δι πα α σαι αι
 δυ να α α μεις αυ του δι σοι πρε ε πει υ υ

Ἄλλα τοῦ παραδόξου θαύματος
μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

ἢ

Σπιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὕχος λαδί Νη

Ἄλλα νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του ἀλ αι νει τε αυ τον κα τα
το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
του ἀλ

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἱρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαιμονες ἄπαντες, ὡς οἶν δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ώς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἄλλα του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ἢ το

Π

ζω η φο ρον φυ τον ⁶_λ ο Σταυρος ο πα
 να γιος ^π_q εις υ ψος αι ρο με νος ^M_Δ εμ φα νι
 ζεται ση με ρον ^B_λ δο ^γ ξο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα ⁶_λ εκ δει μα του ουν ται δαι μο
 νες α παν τες ^N_λ ω ω οι ον δω ρη μα ^B_π τοις
 βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε ^π_q σω σον
 τας ψυ χας η μων ^N_λ ως μο νος ε ευ σπλα α
 χνος ^γ_λ

λι λι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι ^γ_λ ρα ⁶_λ

“W τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἱρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἀπαντες, ὡς οἶν δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι’ οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

του πα ρα δο ζου θαυ μα τος το
 ζω η φο ρον φυ τον ο Σταυ ρος ο πα
 να γιος εις υ ψος αι ρο με νος εμ φα νι
 ζεται ση με ρον δο ζο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα εκ δει μα του ουν ται δαι μο
 νες α παν τες ρη ω ω οι ον δω ρη μα λο τοις
 βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε σω σον
 τας ψυ χας η μων ως μο νος ε ευ σπλα α

χνος

χνος
 ρω^Μ νει^Β τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο^β ρω^λ αι νει^λ τε αυ τον εν^Χ χορ
 δαι αις και ορ γα νω^β

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν
 πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὄψιστον, ἀπὸ γῆς
 ὄψιούμενος, Σταυρὸς ὀρᾶται σήμερον· δι’ οὗ
 πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη
 εἰς τέλος θάνατος, Ω ξύλον ἄχραντον! Ὅφ’ οὗ
 ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως,
 Χριστὸν δοξάζοντες.

π^Π του πα ρα δο^Π ζου θαυ μα τος^Ν ρω^ν
 βοτρυν πλη ρη ζωης^β ο βα στασας τον^Μ
 υψιστον^π α πο γης υψου με νος^Δ Σταυ ρος

—υνατούτοις τούτοις
 ο ραταιση με ρον ^π_q δι ου προς Θε ον παντες
 ειλ κυσθη μεν ^π_q και κα τε πο ο θη εις τε λος θα
 να τος ^γ_{δι} ω ω ξυ λον αχ ραν τον ^β_λ υφ ου
 α πολαυ ομεν της εν Ε δεμ ^π_q α θα να του
 βρωσεως ^N_Δ Χριστον δο ξα αζοον τες ^γ_{δι}
 δι ^χ_{δι} νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^β_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου ^β_λ πα σα πνο η ^β_λ αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον ^β_λ

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! εῦρος και
 μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ισοστάσιον, ὅτι θείᾳ
 χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθινη
 βάρβαρα ἥττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων

ἥδρασται. Ὡς θείας κλίμακος! δι' ᾧς
ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανούς, ύψοῦντες ἐν ἀσμασι,
Χριστὸν τὸν Κύριον.

π ζ
ε λ (Ϊ) του πα ρα δο ζου θαυ μα τος Δ ευ
ρος και μη κοςταυ ρου ε λ ου ρα νου ι σο
στασιον π ο τι θεια χα ρι τι Δ α γι α ζει
τα συμ παν τα Δ εν του τω ε ε θνη βαρ
βα ρα ητ την ται ε λ εν του τω σκη ηπ τρα
α να κτων η δρα σται Δ ω ω θει ας κλι
μα κος ε λ δι ης α να τρε χο μεν εις ου ρα νους
π ι ψουν τες εν ασ μα σι Δ Χριστον τον Κυ υ ρι
ι ον Δ

Κων/νου Πρίγγου,
ἀσιδήμου Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Τ. Χ. Ε.

Ἅγιος ἁγία Πα.

π **κε ε** Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι
 και αι αι γι υι ω **και α** γι ι ι ω
 πνε ευ μα α α τι

π **και νυ υν** και αι αι α α ει **και**
 εις του ου ου ους αι αι ω ω ω νας **των**
 αι ω ω ωνων α α α μην

π **εη η με ε ε** ρον προ ε ερχε ται **ρι**
 ο Σταυ ρο ο ο ος του ου ου Κυ ρι
 1 1 1 1 ου π **και πι στοι ει εισ δε**

ε χο ο ονται αι α α αυ το ο ον εκ
 πο ο ο θου και λαμ βα α α νου σι
 ιν ι α α α μα α α α τα Δ ψυ
³ χης τε και σω ω μα α α τος και αι αι
 πα α α α σης μα α λα κι ι ι
 ι ας π αυ το ον α α σπα α σω ω
 με ε ε θα χα τη ρα και αι αι
 τω ω ω φο ο ο βω ω φο ο ο βω
 δι α α τη η ην α α α μαρ τι ι
 ι αν Δ ως α να α α α ξι ι ι οι
 ο ο ο ο ον τες χα ρα α α α

Δοξολογία Μεγάλη

Ἅγιος πλ. β'

Ἐπιλογὴς παρὰ Διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἅγιος πατέρας

π Δοξασοιτωδειξαν τι το φως δοξα εν

υψι ιστοις Θεω **Δ**και ε πι γης ει ρη η

νη **ρ**εν ανθρωποις ευ δοκια **π**

π Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε **χ**

προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε **ρ** ευ χα

ρι στου ου με εν σοι **Δ** δι α την με γα α λην

σου δοξαν

π Κυ υ ρι ε Βασιλευ **ρ** ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πατερ παντοκρατορ **π** Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ I η σου Χριστε ε και A

γι ον Πνευ μα π

^Π π ^κ Κυ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο γι ο ος του Πατρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρτι ι αν του κοσμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρτι ι ας του κο
σμου π

π ^π Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας π

π 0 τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην π

π Καθ' ε καστηνη με ραν εν λο γη σω
σε ρκαι αι νε σωτο ο νομασου εις τον αι

ω να ρκαι εις τον αι ω να του αι ω

νος

π Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τηη με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναιη μας π

π Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ερωνη μων ρκαι αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ωνας αμην π
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'
 η μας κα θα περηλ πι ισααμεν ε πισε π
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ξο ον με τα δι και ω μα τα σου π
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με και α σαι την
 ψυχην μου ο τι η μαρτον σοι π
 Κυ ρι ε προς σε κατε φυ γον δι δα

K M

ξο ον με ρ̄του ποι ειν το θελη μα α σου

π Δ ο τι συ ει ο Θεος μου π

π Ο τι παρασοι πη γη ζω ης π εν τω π

φω τισου ο ψομεθαφως π

π Πα ρατεινοντο ε λε ος σου ουτοις γι

νωσκουσισε ε Α γιος ο Θε ο ος Α γι

ος ισχυρος π Α γι ος Α θανατος ε λε

ησονημας π τρις π

π Ηοξα Πα τρι ι και γι ω και Α γι ω π

Πνευματι π

π Και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ωνων αμην
 π ^π Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἄσματικόν.

π ^π Ἄ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος ^Δ ^π Ἄ α γι ος ι ι ι σχυ ρο ο ο
 ος ^Ω ^Δ ^π Ἄ γι ο ος Ἄ θα α α α να
 α α α α τος ^π ^Δ ^π Ε ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α ας

π

Ἄπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ὕχος ἡ Πα

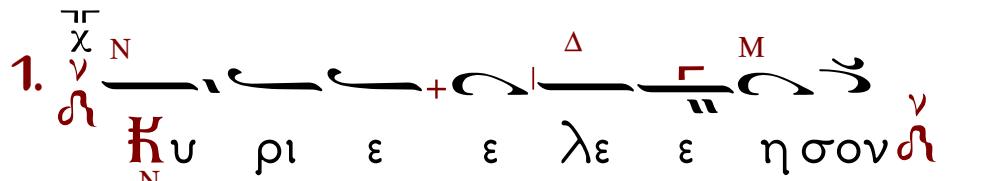
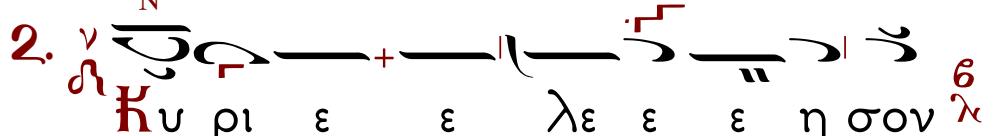
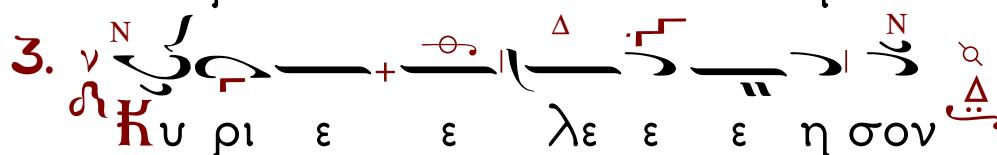
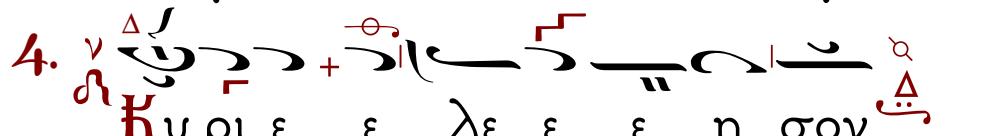
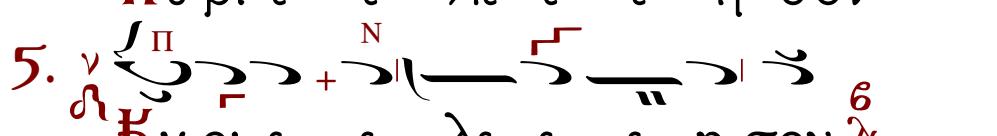
χ^πτεῦσαι τοῦ Σταυροῦ
 π^q Κωσον Κυρι ε τον λαον σου Δ^Δκαι
 ευ λο γη σον Δ^Δτην κληρονο μι αν σου π^q
 νι κας τοις βασι λε ευ σι Δ^Δκα τα βαρβα α
 ρων δωρου με νος π^q και το σον φυ λα ατ
 των Δ^Δδι α του Σταυρου σου πολιτευμα
 μα π^q

«Κωσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

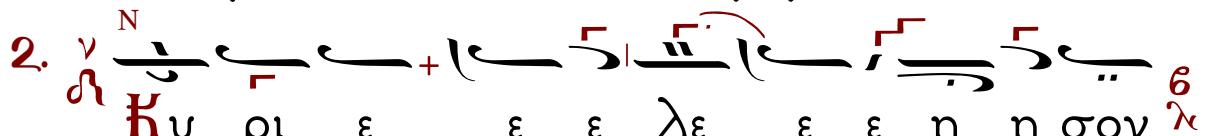
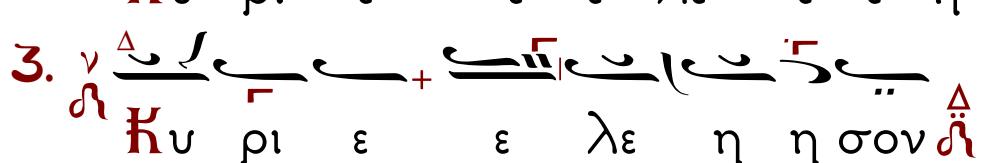
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕχος πᾶς Νῦ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ

1.
2.
3.

4. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε ε λε η σο ο ον **η**
5. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π**
6. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **γ**
7. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η**
8. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **α**
9. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η**
10. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π**
11. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **γ**
12. **Δ** **Κ**υ ρι ε **Δ**

Ἀνπίφωνα τοῦ Σταυροῦ.

Ἀνπίφωνον Α'

Ὕχος πά Δι

Σπίχος α' χ̄ Δι Θεος μου προσχες moi i

να τι ε γκα τε λει πες με

ταις πρεσβει αις της Θεος το κου Σω

τερ σωσονη μας

Σπίχος β' χ̄ Δι Μακραν α πο της σω τη ρι

ας μου οι λο γοι των πα ρα πτω μα των

μου

ταις πρεσβει αις της Θεος το κου Σω

τερ σωσονη μας

Σπχ. γ' Θε ος μου κε κρα ζο μαι
 η με ρας και ουκ ει σα κουση
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
 τερ σωσονημας

Σπχ. δ' Κυ δε εν Α γι ω κα τοι
 κεις ο ε παι νος του Ισ ρα ηλ
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
 τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον Β'

Ἄ μη ην

Σπίχ. α' να τι ο Θε ος μου α πω

σω εις τελος

Ϲω σον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

λη λου ι α

Σπίχ. β' Μνη σθη τι της συ να γω γης

σου ης ε κτη σω απ αρχης

Ϲω σον η μα ας γι ε Θε ου ο σαρ

κι ι ι ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ

λη λου ι α Δ

Σπίχ. γ' ρος Σι ων του το Δ ο κα

τε σκη νωσας εν αυ τω Δ

ρω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο σαρ

κι ι ι ι σταυ ρω θεις Δ ψαλ λον τας σοι αλ

λη λου ι α Δ

Σπίχ. δ' ρ δε Θε ος Βα σι λευς η μων

προ αι ω νων ηρ γα σα το Δ

ρω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο σαρ

κι ι ι ι σταυ ρω θεις Δ ψαλ λον τας σοι αλ

λη λου ι α Δ

Δοξα Πατρι και Γιω και Αγιω
 Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ωνας των αι αι ωνων Α μην
 ο μονο γε νησι Γιος και Λογος
 του Θεου α θανατος υπα α α αρχων
 και κατα δε ζα με νος δι α την η
 με τεραν σωτηρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της Αγιας Θεοτοκου και α
 ει παρθε νου Μαρι ας α τρε ε πτως
 ε εν ανθρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος Δια να ατω ω θα να τον πα
 τη σας ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος
 συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δι και τω
 Α γι ω Πνευ μα τι 6 σωσον η μα α
 ας Δι

Ἀνπίφωνον Γ'

Ἔχος $\frac{L}{q}$ Π $\overset{\circ}{\alpha}$

π^{P} ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν $\ddot{\alpha}$ ορ

γι ζ εσθωσαν λα οι $\ddot{\alpha}$

π^{P} C ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\ddot{\alpha}$ και

+ ευ λο γη σον $\ddot{\alpha}$ την κλη ρο νο μι αν σου π^{P}

ψ νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\ddot{\alpha}$ κα τα βαρ βα α

ρων δω ρου με νος π^{P} και το σον φυ λα ατ

των $\ddot{\alpha}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ

μα π^{P}

Στίχ. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἔστι. (τό ώς ἄνω)

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

π^q Κωσον Κυρι ε τον λαον σου Δικαι
 ευλογη σον Διτην κληρονομι ανσου π^q
 νι κας τοις βασι λε ευσι Δικαταβαρβα α
 ρων δωρου μενος π^q και το σον φυλα ατ
 των Διδι α του Σταυρου σου πολι ι τε ευ
 μα α α α α π^q

Εἰσοδικόν

Ἄρχος Διά

Χ Δ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ε ο
 Υ η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο
 ον δι ω των πο ο δω ων αυ του ο τι ι
 πο δι ω των πο ο δω ων αυ του ο τι ι
 Α α γι ο ος ε στι Σω ω σον η μα ας Γι
 ε Θε ου ο σαρ κι ι ι ισταυ ρω θεις
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ὕψης ἡ προσφορά

^π
χ

^π
π

Ἄω σον Κύριε τὸν λαόν σου σῶμα

εὐλόγησον κληρονομίαν σου μήτην κληρονομίαν αν σου

νίκα τοῖς βασιλεύσι ταύτην κληρονομίαν από ταύτην

ρων δώρου μενος και το σον φυλακήν από την

των διδύμων διαβαρών σου πολιτευμάτων

μαρτυρίαν την εὐλόγησον την πολιτευμάτων

«Ἄω σον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἄχος Δι

Χ ^M Δ
 Θ ο ψω θει εις ε εν τω Σταυρω ε κου σι
 ως τη ε πω νυ υ μωω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρμους σου δω ρη σε Χριστε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βασι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

ΤΡΙΑΓΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Ὕχος Δι

Ἄ μη η ην Ἰ α γι ι ος ο Θε ε
ος Α α γι ι ος Ι σχυ υ ρος Α γι
ος α θα α να α τος ε λε η σον η
η η μα ας (Δίς)

Τό τρίτον
Ἄ γι ος ο Θε ος Α
γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α α θα να
τος ε λε η σον η η μας
Ἄ ζα Πα τρι και γι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και

εις τους αι ω νας των αι αι ω νων α

μην

γι ος α α θα να τος ε λε η

σονη η μας

Δύναμις Δυ να μις γι ος ο Θε

ος Α γι ος Ι σχυρος ε λε η σονη η μας

α α θα να τος ε λε η σονη η μας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΡΙΤΗ ΙΔ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

‘Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἔπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα 12:20-21; 13:1-2

Ἄδελφοί, φοβοῦμαι μήπως ἔλθων οὐχ οἵους θέλω εὗρω ύμᾶς, καὶ γὰρ εὑρεθῶ ύμῖν οἶον οὐ θέλετε· μήπως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἔριθεῖαι, καταλαλιαί, φιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἔλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ Θεός μου πρὸς ύμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν. Ἰδού, τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ύμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ὅημα. Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὸν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι,

Ἀληθούϊα. Ἡχος α'

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου, ἵς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^τ
αιώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς
τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

·Η Θ' ·Ωδή

·Ηχος πᾶς Νη

Ἄρτι δι α βρωσε ω ω ω ως του ζυ
υ υ λου ου δι τω γε ε νει προσ γε νο ο ο ο
με ε νος θα να το ος δι ι α Σταυρου κα
τη η η η ηρ γη ται αι ση η με ε ρο
ον δι της γαρ προ μη το ρο ος η παγ γε ε
νης δι κα τα α ρα α δι ι α λε λυ ται αι δι
τω βλα α στω της α γνη η η ης Θε ο ο
μη το ο ρο ος δι ην πα α σαι αι αι δυ υ
να α α α α μεις δι των ου ρα νω ω ων με γα

λυ σ νου ου σι ι ι ι γ
λυ σ νου ου σι ι ι ι γ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΣΥΝΤΟΜΑ

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Ἅγιος Ἡράκλειος

Ἄγιε ση μει ω ω θη η η εφ η μας δι
 το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
 ρι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
 συ υ υ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
 ας η η η μων Αλ λη λου ι α
 α α α

Εις τήν Εορτήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἡχος ἡ Δι

σω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου
 του προ ο σω ω ω ω ω ω ω
 που του προ σω ω ω πουσου ου ου ου ου
 ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι
 ε ⁶ Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ^B Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α

Ἄντι τοῦ εἴδομεν.

Ἅγιος Λαζαρός

χτεναυτού πάσι τον λαον σου δίκαιων λογησον δίτην κληρονομίαν ανσου πριν κας τοις βασιλευει δίκατα βαρβαρών δωρου μενος πάραν και το σον φυλαστικών δίδι α του Σταυρου σου πολιτείαν τε ευμαρανα

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος ἡ Δι

μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α Δ

Εἴη τό ὄνομα...

Ἅγιος Δι

Ἄγιος Δι μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νο α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.